Legea, credinţa, este contribuţia *sufletului*. *Glia*, casa şi pământul, este laturea *materiei*.

Puţine popoare le au aceste elemente atât de solid şi indivizibil sudate, ca neamul nostru.

Glia, ori *averea* strămoşească, reprezintă egoismul.

Legea reprezintă puterea sufletească a individului.

Amândouă sudate nedespărţit, la un loc, prezintă tipul social cel mai preţuit şi cel mai ideal, al societăţii de totdeauna; *elementul de echilibru al civilizaţiei*.

Prezenţa armatei noastre pe Doneţ, în Crimeea, la asedierea şi desigur la cucerirea Sevastopolului, la un an dela începerea războiului, este chezăşia cea mai desăvârşită a drepturilor la vieaţă a românismului.

Străinii au făcut bilanţul anului de război 1941—1942; tot străinii au sesizat şi cauza victoriilor noastre.

Secretul victoriilor noastre rezidă cu adevărat în structura noastră sufletească; în sângele care se adapă din adâncuri ancestrale, ca şi din roua întăritoare a credinţei izbăvitoare creştine...

Este de sigur însemnat pentru noi elogiul ce ni-l aduc străinii, dar ponderos înainte de toate este glasul conştiinţei noastre, de împlinire a datoriei — şi cu aceasta, alinierea noastră în şirul marilor idei şi principii umane, la baza cărora stă creştinismul.

Adâncimea victoriilor noastre este lămurită.

Pr. Traian Constantin

Evreii şi cultura europeană.

Evreii, în toate timpurile, au fost elementul dizolvant al culturii şi vieţii europene. Prin spiritul lor refractar, individualist şi egoist, au căutat să distrugă cultura europeană. Semiţii, deosebiţi atât din punct de vedere structural, cât şi cultural, se deosebeau de popoarele arice — şi dintre aceştia Evreii dela început au căutat să se aşeze în acele locuri, unde puteau să trăiască mai bine, cu minimul de eforturi, punând în practică vechile lor obiceiuri talmudice, cari tindeau la anihilarea şi distrugerea completă a altor popoare şi în mod special a creştinilor. Israel a lucrat din răsputeri cu cele mai infernale mijloace la aranjarea conflictelor, cari trebuiau să se termine cu învingerea iudaismului.

Caracterele generale ale culturii europene sunt prin excelenţă *arice*. Lumea greco-romană a influenţat, a cimentat adânc vieaţa europeană. Evreii, în urma prigonirilor, dar mai ales fiindcă n'au patrie, au inundat întreaga Europă, aşezându-se în aproape toate ţările europene. Lupta ce au dus-o cu popoarele în ţările cărora s'au aşezat, a fost lupta discretă, plină de ascunzişuri, conform regulelor stabilite de Talmud, fără de asimilare şi adaptare la mediu, plină de infiltraţiuni semite numai acolo unde se putea distruge sau câştiga forţe noui materiale, pentru alimentarea viitoarelor planuri de refacere a imperiului iudaic.

„Evreul este incapabil de a stabili între el şi lumea înconjurătoare raporturi bazate pe sentimente sau pe stări afective. Relaţiunile lui sunt dictate de sufletul rasei, de anumite tensiuni interioare, care nu se pot satisface decât într'un mediu cu o structură adecvată. Din această pricină, evreul este incapabil să conceapă „omul" încadrat în legăturile familiale, sociale, istorice, situat în spaţiu, şi condus de anumite tradiţii, predispoziţiuni hereditare şi caractere specifice, care-l depăşesc ca individ în momentul întâlnirii. Nu-l interesează datinile, tradiţiile, obiceiurile. Este refractar spiritului cavaleresc, onoarei care se cere apărată până la moarte, regimului militar" (Nicolae Roşu: Orientări în Veac, Bucureşti, 1937, pag. 134—135).

Cultura europeană au dispreţuit-o, veşnic preocupaţi numai cu concepţia lor strict religioasă şi rigoristă, au căutat să atace temeliile acestei culturi, conform rasei şi spiritului lor îngust şi hain.

In cartea lui Giovanni Papini: „Gog", găsim o caracterizare admirabilă a evreilor în capitolul: „Ideile lui Benrubi". „Evreii au umilit şi înjosit idealurile Goimi-lor, au distrus valorile graţie cărora se zice că dăinueşte Creştinismul. Ei au săpat temelia şi credinţa creştină..." (p. 85).

Giovanni Papini, prin gura evreului Benrubi, face următoarele mărturisiri privitor la evrei: „Grecii ne-au dispreţuit, Romanii ne-au decimat şi ne-au împrăştiat, creştinii ne-au torturat şi ne-au jefuit, şi noi, prea slabi pentru a ne răzbuna prin forţă, am pornit o ofensivă tenace şi corosivă contra pilaştrilor pe cari se sprijină civilizaţia născută din Atena lui Platon şi din Roma împăraţilor şi papilor. Şi răzbunarea noastră vine la vreme. Ca mari capitalişti, noi dominăm pieţele financiare, într'o vreme în care economia e totul sau aproape totul; ca gânditori, dominăm pieţele intelectuale, sfărâmând vechile credinţe sacre şi pro-

fane, religiile revelate şi pe cele laice. Evreul reuneşte în sine cele două extreme mai redutabile: despot în domeniul materiei, anarhic în domeniul spiritului. Sunteţi servitorii noştri în ordinea economică şi victimele noastre în ordinea intelectuală. Poporul acuzat de a fi ucis un Dumnezeu, a vrut să ucidă şi pe idolii inteligenţii şi ai sentimentului şi vă sileşte să îngenunchiaţi înaintea celui mai mare idol, singurul care a rămas: *Banul.* Umilinţa noastră, care ţine de sclavia babiloniană, până la înfrângerea dela Bar-Coscebà şi se perpetuiază în getto-uri până la revoluţia franceză e, în sfârşit, răzbunată. Paria popoarelor poate cânta imnul unei duble victorii!" (id., ibid., p. 88).

Şi aşa, evreii şi-au desăvârşit opera de nimicire a civilizaţiei şi a creaţiei europene, ei erau pretutindeni şi cu spiritul lor rafinat, obraznic, egoist, au accelerat eliminarea valorilor creştine, înfiinţând societăţi oculte sub diferite numiri, la baza cărora era o singură idee conducătoare: *iudaismul, ideea iudaică, dominarea universului.*

Acesta a fost rolul Evreilor în cultura europeană: subjugarea vieţii europene în toate domeniile, *distrugerea vieţii creştine* şi *promovarea ideei iudaice.*

Prof. C. Rudneanu